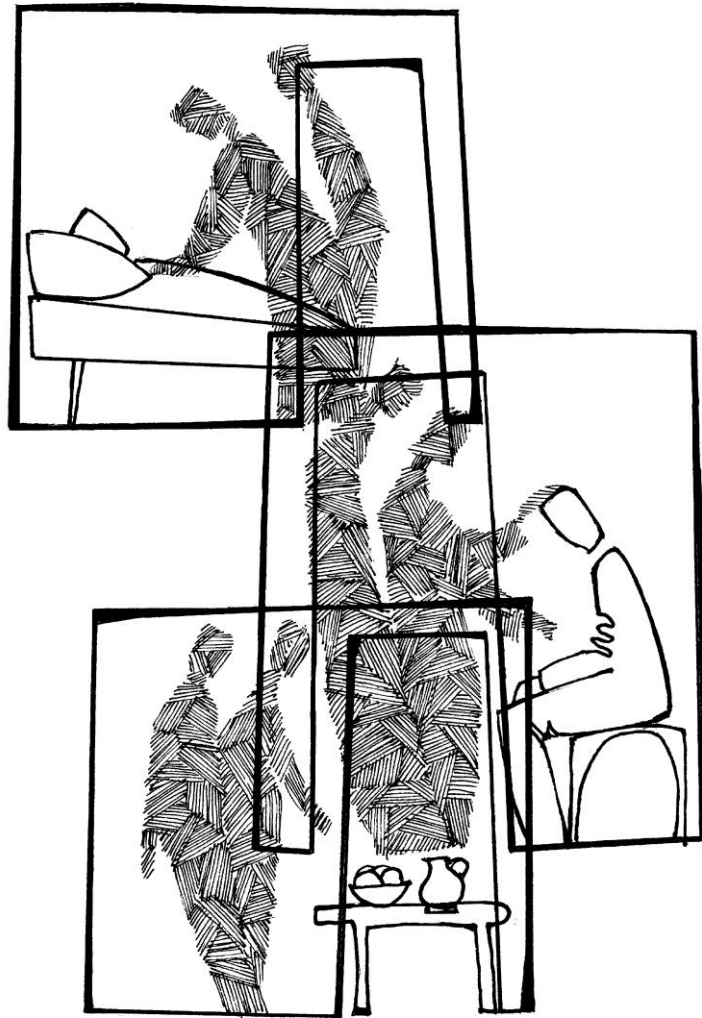

Stille Week 2021

PG Lekkerkerk – Grote- of Johanneskerk

Thema: Ik ben er voor jou

Orde van dienst voor Witte Donderdag 1 april 2021 – 19:00 uur

Voorganger: Ds. Rob Maas

Organist: Richard den Ouden

Cantor: Sarah Berghuis

Lectors: Marian van Kooij en Mariet Verkuil

Op Witte Donderdag gedenken we de laatste keer dat Jezus Christus samen met zijn leerlingen de maaltijd gebruikt vlak voor het Pesachfeest. Hij breekt het brood en laat de beker rondgaan. Met Pesach vieren de Joden dat God hen uit Egypte heeft uitgeleid. Pesach komt van het Hebreeuwse woord voor 'springen/hinken'. God 'sprong' over de huizen van de Israëlieten heen toen hij met de tiende plaag alle eerstgeborenen liet sterven. Met Pesach wordt dit verhaal van bevrijding herdacht. De sedermaaltijd, de liturgische maaltijd, wordt gevierd op de eerste of op de eerste twee dagen van het Pesachfeest.

Bij de liturgische bloemschikking

VOORBEREIDING

Het Licht wordt ontstoken (we gaan staan)

Aanvangswoord

We luisteren naar en zingen Psalm 67: 1

1. God zij ons gunstig en genadig.
Hij schenke ons 't gezegend licht
dat overvloedig en gestadig
straalt van zijn heilig aangezicht:
opdat hier op aarde elk uw weg aanvaarde
en tot U zich wend',
zo, dat allerwegen ieder volk de zegen
van uw heil erkent.

Stilte

Bemoediging en drempelgebed:

Vg: Onze hulp is in de Naam van de Heer

Allen: die hemel en aarde gemaakt heeft

Vg: Hoor ons aan, eeuwige God!

Allen: Hoor naar ons bidden!

Vg: Gij, die ons hart aanziet, Gij, die onze diepten peilt

Allen: Blijf ons niet verborgen!

Vg: Wij herkenden U niet, wij zochten onszelf:

Allen: Gij, Heer, vergeef ons.

Vg: Doe ons herleven en maak ons weer nieuw,

Allen: Geef ons uw genade!

Vg: Breng ons in het reine met U en met elkaar.

Allen: Zegen ons met vrede en laat lichten uw aangezicht.

Amen.

We luisteren naar en zingen Psalm 67: 3

3. De aarde heeft de vrucht gegeven,
die door de hemel werd verwekt,
en uit haar schoot ontspruit nieuw leven
waar God zijn hand houdt uitgestrekt.
God is ons genegen, onze God geeft zegen,
Hij die alles geeft,
Hij zal zijn geprezen, Hem zal alles vrezen
wat op aarde leeft.

(we gaan zitten)

DIENST VAN HET WOORD

Gebed voor de Witte Donderdag

Schriftlezing: Exodus 12: 1-2 en 15-20

1 De HEER zei tegen Mozes en Aäron, nog in Egypte: 2 'Voortaan moet deze maand bij jullie de eerste maand van het jaar zijn.

15 Eet dan zeven dagen lang ongedesemd brood, en verwijder meteen op de eerste dag alle zuurdesem uit jullie huizen; wie op een van die zeven dagen iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden. 16 De eerste en zevende dag zijn heilige dagen die jullie samen moeten vieren. Die beide dagen mag er geen enkele bezigheid verricht worden, jullie mogen alleen het voedsel bereiden dat ieder nodig heeft. 17 Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht. Generatie na generatie moeten jullie het feest van het Ongedesemde brood vieren, omdat ik jullie die dag, in groepen geordend, uit Egypte heb geleid. 18 Van de avond van de veertiende dag van de eerste maand tot de avond van de eenentwintigste dag van die maand moeten jullie ongedesemd brood eten. 19 Gedurende die zeven dagen mag er geen zuurdesem in jullie huizen te vinden zijn; iedereen die iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden, of het nu een vreemdeling is of een geboren Israëliet. 20 Eet niets dat met zuurdesem bereid is; eet uitsluitend ongedesemd brood, waar jullie ook wonen.

We luisteren naar en zingen Lied 816: 1, 2 en 4

1. Dat wij onszelf gewonnen geven
aan het bevrijdende bestaan,
aan wat ons uitdaagt om te leven.
Dat wij de stille roep verstaan.

2. Dat wij versteende zekerheden
verlaten om op weg te gaan.
Dat niet de greep van het verleden
ons achterhaalt en stil doet staan.

4. Dat wat wij hebben ons niet gijzelt,
dat wij van elke dwang bevrijd
naar onbekende plaatsen reizen.
Dat Gij ons onderkomen zijt.

Schriftlezing: Johannes 13: 1-15

1 Het was kort voor het pesachfeest. Jezus wist dat zijn tijd gekomen was en dat hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. 2 Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd. De duivel had intussen Judas, de zoon van Simon Iskariot, ertoe aangezet Jezus te verraden. 3 Jezus, die wist dat de Vader hem alle macht had gegeven, dat hij van God was gekomen en weer naar God terug zou gaan, 4 stond

tijdens de maaltijd op. Hij legde zijn bovenkleed af, sloeg een linnen doek om 5 en goot water in een waskom. Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen en droogde ze af met de doek die hij omgeslagen had. 6 Toen hij bij Simon Petrus kwam, zei deze: 'U wilt toch niet mijn voeten wassen, Heer?' 7 Jezus antwoordde: 'Wat ik doe, begrijp je nu nog niet, maar later zul je het wel begrijpen.' 8 'O nee,' zei Petrus, 'mijn voeten zult u niet wassen, nooit!' Maar toen Jezus zei: 'Als ik ze niet mag wassen, kun je niet bij mij horen,' 9 antwoordde hij: 'Heer, dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd!' 10 Hierop zei Jezus: 'Wie gebaad heeft hoeft alleen nog zijn voeten te wassen, hij is al helemaal rein. Jullie zijn dus rein – maar niet allemaal.' 11 Hij wist namelijk wie hem zou verraden, daarom zei hij dat ze niet allemaal rein waren. 12 Toen hij hun voeten gewassen had, deed hij zijn bovenkleed aan en ging weer naar zijn plaats. 'Begrijpen jullie wat ik gedaan heb?' vroeg hij. 13 'Jullie zeggen altijd "meester" en "Heer" tegen mij, en terecht, want dat ben ik ook. 14 Als ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. 15 Ik heb een voorbeeld gegeven; wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen.'

We luisteren naar en zingen Lied 569: 1, 2 en 4

1. Toen Jezus wist: nu is gekomen
het uur om door de nacht te gaan,
heeft Hij een linnendoek genomen
en water in een schaal gedaan.

2. Hij gaf ons zwijgende een teken
en kwam ons voet voor voet nabij,
Hij deed het water van zich spreken,
het stort zich uit en reinigt mij.

3. Zo is de Heer een knecht geworden
en tot de bodem toe gegaan
om ons met ootmoed te omgorden,
Hij doet ons zijn geringheid aan.

Evangelielezing Matteüs 26: 20-23

20 Toen de avond was gevallen, lag hij samen met de twaalf aan voor de maaltijd. 21 Onder het eten zei hij tegen hen: 'Ik verzeker jullie: een van jullie zal mij uitleveren.' 22 Dit bedroefde hen zeer, en de een na de ander vroegen ze hem: 'Ik toch niet, Heer?' 23 Hij antwoordde: 'Hij die samen met mij zijn brood in de kom doopte, die zal mij uitleveren.'

We luisteren naar en zingen Lied 566: 1, 3, 5 en 6

1. Midden in de dood
zijn wij in het leven,
want Eén breekt het brood
om met ons te leven
midden in de dood.

3. Dat wij uit de dood
opstaan om te leven,
etend van het brood
dat Hij heeft gegeven
midden in de dood.

5. Jezus, uit de dood
opgestaan tot leven,
wees voor ons het brood,
dat wij in U leven
midden in de dood.

6. Wees voor ons de wijn,
dat wij van U drinken.
Wees voor ons de pijn,
dat wij in U zinken,
dat wij in U zijn.

Dankgebed en voorbeden

Na de woorden 'zo bidden wij zingend' nemen wij zingend de voorbede over

NLB 368d Houdt mij in leven, wees Gij mijn redding

Houdt mij in le - ven, wees Gij mijn red - ding,
steeds weer zoe - ken mijn o - gen naar U.

Inzameling van de gaven

VIERING VAN DE MAALTIJD VAN DE HEER

We luisteren naar en zingen Lied 568a (drie keer)

NLB 568a Ubi caritas

U - bi ca - ri - tas et a - mor
u - bi ca - ri - tas De - us i - bi est.

(vertaling: Waar vriendschap en liefde is, daar is God)

Luisteren naar 'Ik Ben' – Sela (T: H. Maat, M: A. Roest © SelaMusic 2009)

1 Wie zal ons voeden, het brood met ons breken?
Waar wordt de honger voor altijd gestild?
In Christus alleen is het brood van het leven;
breekt het voor ieder, deelt het om niet.

tegenstem: Bron van leven, ons gegeven, vol van liefde en vrede: Christus, Hij alleen!

2 Wie zal ons laven, de dorst van ons nemen?
Waar is geen droogte, geen pijn of verlies?
In Christus alleen is het water des levens;
reikt ons de beker, geeft het om niet.

3 Wie spreekt de woorden van waarheid en leven?
Waar wordt gevonden de zin van bestaan?
In Christus alleen is de Waarheid gegeven;
weg tot de Vader, weg om te gaan.

4 Wie zal onthullen hoe wij zijn geschonden?
Waar komt er licht in ons donker verdriet?
In Christus alleen worden harten gevonden;
Licht van de wereld, licht dat ons ziet.

5 Wie zal ons leven in liefde doen groeien?
Waar zijn de vruchten die nooit meer vergaan?
In Christus alleen zullen ranken volgroeien:
Vruchten van vrede, recht van bestaan.

6 Wie zal ons zoeken tot wij zijn gevonden?
Waar zoeken wij naar een toevlucht en thuis?
Met Christus alleen, zijn wij eeuwig verbonden;
weidt ons in vrede, leidt ons naar huis.

Nodiging

Tafelgebed

Wij zegenen U, Eeuwige onze God
die telkens uw volk hebt bevrijd uit duisternis en angst.
Die in de nacht voor ons uit gaat, lichtend als vuur
en ons door het water van de dood leidt
naar een land van vrede in overvloed.
Wij zegenen U om uw Zoon Jezus Christus, onze Heer,
die zijn vrienden in de wereld liefhad tot het einde;
die in de nacht vóór zijn lijden met hen maaltijd hield,
hen brood en wijn gegeven heeft
als teken van leven voorgoed.
Zo zullen wij, bevrijd door zijn dood
en opgewekt door zijn verrijzenis,
delen in zijn heerlijkheid.
Daarom met allen die ons hebben voorgezongen,
Israël, apostelen, ons voorgeslacht,
allen die U gehoorzaam zijn gebleven,
door goede machten trouw omgeven
loven en verheerlijken wij
Uw naam vol licht en glorie
en prijzen wij U en zingen:

We luisteren naar en zingen Lied 405: 3 en 4

3 Heilig, heilig, heilig! Gij gehuld in duister,
geen oog op aarde ziet U zoals Gij zijt.
Gij alleen zijt heilig, enig in uw luister,
één en al vuur en liefde en majesteit.

4 Heilig, heilig, heilig! Heer, God almachtig
hemel, zee en aarde verhoogt uw heerlijkheid.
Heilig, heilig, heilig! Liefdevol en machtig,
Drievuldig God, die één in wezen zijt.

Instellingswoorden

Hoort dan de woorden van de inzet van het heilig Avondmaal van onze Heer Jezus Christus.
In de nacht waarin de Heer Jezus werd overgeleverd, nam Hij een brood, sprak de dankzegging uit,
brak het en zei: "Dit is mijn lichaam voor u. Doet dit tot mijn gedachtenis."
Evenzo de beker, nadat de maaltijd afgelopen was, en Hij zei: "Deze beker is het nieuwe verbond in
mijn bloed. Doet dit, zo dikwijls gij die drinkt, tot mijn gedachtenis. Want zo dikwijls gij dit brood
eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij komt."

Allen zeggen:

Zijn dood gedenken wij,
Zijn opstanding belijden wij,
Zijn toekomst verwachten wij

Maranatha.

Vg: Laat uw adem, uw Geest
levenwekkend onder ons zijn,
ons herscheppen tot kinderen van het Licht,
die genegenheid en trouw hoog houden,
die Christus als meester in het dienen
blijven gedenken onder de mensen.

Vg: Zo bidden wij met de woorden, die Hij ons leerde:

Allen: Onze Vader

Uitdelingswoorden

Vg: Zalig zij, die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal van het Lam.

Dankgebed

(We gaan staan)

We luisteren naar en zingen Lied 575:1

1. Jezus, leven van ons leven,
Jezus, dood van onze dood,
Gij hebt U voor ons gegeven,
Gij neemt op U angst en nood,
Gij moet sterven aan uw lijden
om ons leven te bevrijden.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Zegenbede

(De dienst eindigt in stilte)

Orde van dienst voor Goede Vrijdag 2 april 2021 – 19:30 uur

Voorganger: ds. Rob Maas

Organist: Mariet Verkuil

Cantor: Mariët Kroondijk

Lectors: Joke van der Hout-van Twist en Harmen Lebbink

Wij lezen het lijdensverhaal aan de hand van beelden uit een kruisweg van Hanneke Franken. Wij zingen liederen in de nacht. Wij bidden ook, want waken en bidden gaan samen.

(Voor en na de dienst is het stil in de kerk)

Bij de liturgische bloemschikking

Zingen en luisteren naar de Nederlandse versie van Bleibet hier und wachet mit mit (Taizé/Elb 296)

Blijf bij mij en waak hier met mij,
wa-kend en bid-dend, wa-kend en bid-dend.

Verwelkoming

Stil gebed

Groet, bemoediging en drempelgebed:

Vg.: Genade, vrede en barmhartigheid van God de Heer.

Allen: vandaag en heel uw leven.

Vg.: Onze hulp is in de Naam van de Heer

Allen: die hemel en aarde gemaakt heeft.

Vg.: Niet om te oordelen bent u gekomen, o God,
Maar om te zoeken wat verloren is,
Om te bevrijden wie in schuld en angst gevangen zijn,
Om ons te redden als ons hart ons aanklaagt.

Allen: Neem ons, zoals wij hier aanwezig zijn,
Met heel dat zondige verleden van de wereld.

Vg.: U bent toch groter dan ons hart, groter dan alle schuld,
U bent de Schepper van een nieuwe toekomst,
Een God van liefde, tot in eeuwigheid,

Allen: Amen

We luisteren naar en zingen Psalm 103 vers 1 en 3

1 Zegen, mijn ziel, de grote naam des Heren,
laat al wat binnen in mij is Hem eren,
vergeet niet hoe zijn liefde u heeft geleid,
gedenk zijn goedheid, die u wil vergeven,
die u geneest, die uit het graf uw leven
verlost en kroont met goedertierenheid.

3 Hij is een God van liefde en genade,
barmhartigheid en goedheid zijn de daden
van Hem die niet voor altijd met ons twist,
die ons niet doet naar alles wat wij deden,
ons niet naar onze ongerechtigheden
vergelddt, maar onze schuld heeft uitgewist.

(Gemeente gaat zitten)

Gebed voor Goede Vrijdag

Lezing uit het Oude Testament: Hosea 6: 1-6

1 'Kom, laten wij teruggaan naar de HEER! Hij heeft ons verscheurd, hij zal ons genezen; de hand die sloeg, zal ons verbinden. 2 Hij redt ons na twee dagen van de dood, de derde dag doet hij ons opstaan: in zijn nabijheid zullen wij leven. 3 Dan zullen wij hem kennen, ernaar jagen om de HEER te kennen. Even zeker als de dageraad zal hij komen, hij komt naar ons als milde regen, als de lenteregen die de aarde drenkt.' 4 Wat moet ik met je beginnen, Efraïm? Wat moet ik met je beginnen, Juda? Want jullie liefde is als een ochtendnevel, als dauw die 's morgens vroeg verdwijnt. 5 Daarom heb ik jullie gedood met de woorden die ik sprak, jullie neergehouden door mijn profeten; zo brak het volle licht van mijn recht door. 6 Want liefde wil ik, geen offers; met God vertrouwd zijn is meer waard dan enig offer.

We luisteren naar en zingen Psalm 69: 5

5. Verberg uw aangezicht niet voor uw knecht,
bang is het mij te moede, houd mij staande.
Gij kent mijn smaad, mijn schande en mijn schaamte,
spreek over hen die mij benauwen recht!
Nergens is troost en nergens medelij!
Gal is mijn spijs, azijn krijg ik te drinken.
Kom nader, HEER, en maak mijn leven vrij
dat mij het hart niet gans en al ontzinke.

Tussen Witte Donderdag en Goede Vrijdag

Jezus gaat na de maaltijd met zijn leerlingen naar Getsemane om te bidden en vraagt zijn leerlingen Petrus, Johannes en Jacobus om met Hem te waken. Terwijl Jezus dodelijk bedroefd driemaal bidt met de woorden: 'Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals ik het wil, maar zoals u het wilt,' vallen zijn leerlingen in slaap. Daarna voegt Jezus zich weer bij de leerlingen en zegt: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? En dat terwijl het ogenblik nabij is waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan zondaars. Sta op, laten we gaan; kijk, hij die mij uitlevert, is al vlakbij.'

En daar is Judas al, in gezelschap van een grote, met zwaarden en knuppels bewapende bende. Hij loopt recht op Jezus af, zegt: 'Gegroet, rabbi!' en kust Hem. Jezus wordt gevangen genomen. Nog even is er een zwaard dat een oor afslaat, maar Jezus zegt dat wie het zwaard gebruikt er door zal omkomen. Hij zou zijn Vader om twaalf legioenen engelen kunnen vragen, maar dan zouden de Schriften niet in vervulling gaan. Vervolgens vluchten de leerlingen weg en laten Jezus in de steek.

Jezus komt voor de hogepriester Kajafas te staan, in zijn paleis. Petrus volgt Jezus op een afstand tot op de binnenplaats om te zien hoe het zal aflopen. De hogepriester en het hele Sanhedrin proberen een valse getuigenverklaring tegen Jezus te laten afleggen. Ten slotte melden er zich twee mannen, die Hem beschuldigen, maar Jezus zwijgt. Dan vraagt de hogepriester: 'Ik bezweer u bij de levende God, zeg ons of u de messias bent, de Zoon van God.' Jezus antwoordt: 'U zegt het. Maar ik zeg tegen u allen hier: vanaf nu zult u de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en hem zien komen op de wolken van de hemel.' Dan scheurt de hogepriester zijn kleren en roept: 'Hij heeft God gelasterd! Wat denkt u?' Ze antwoordden: 'Hij is schuldig en verdient de doodstraf!'

Petrus beweert tot drie keer toe bij hoog en bij laag Jezus niet te kennen en dan kraait er een haan.

Luisteren naar 'Gebed om vergeving' Sela

(T&M: K. Bán en A. van Dijk-Quist en T: H. Maat © Stichting Sela Music)

Ook al keert de wereld U de rug toe:

'k ga nooit bij U vandaan!

Zelfs al moest ik met U sterven,

ik ga waar U zult gaan.

Getuig met luide stem:

ik dien U met mijn leven,

met alles wat ik ben,

zal ik mij aan U geven!

Waarom keert mijn hart zich niet naar U toe,

ontken ik wie U bent?

Zelfs al lees ik in uw ogen,

dat U de reden kent.

Mijn hart is veel te bang,

om alles op te geven,

ontwijkt U al zolang:

mijn zonde houdt mij tegen!

Vergeef mij,

doorgrond mij.

Sluit uw ogen voor mijn zonden,

wees mij genadig, God van trouw.

Was mij schoon van al mijn zonden,

wees mij genadig, God van trouw.

Afbeelding 1 Jezus wordt ter dood veroordeeld

Matteüs 27: 1-2 en 22-26

1 De volgende ochtend vroeg namen alle hogepriesters met de oudsten van het volk het besluit Jezus ter dood te brengen. 2 Nadat ze hem geboeid hadden, leidden ze hem weg en leverden hem over aan Pilatus, de prefect. 22 Pilatus vroeg hun: 'Wat moet ik dan doen met Jezus die de messias wordt genoemd?' Allen antwoordden: 'Aan het kruis met hem!' 23 Hij vroeg: 'Wat heeft hij dan misdaan?' Maar ze schreeuwden alleen maar harder: 'Aan het kruis met hem!' 24 Toen Pilatus inzag dat zijn tussenkomst nergens toe leidde, dat het er integendeel naar uit zag dat men in opstand zou komen, liet hij water brengen, waste ten overstaan van de menigte zijn handen en zei: 'Ik ben onschuldig aan de dood van deze man. Zie het zelf maar op te lossen.' 25 En heel het volk antwoordde: 'Laat zijn bloed óns dan maar worden aangerekend, en onze kinderen!' 26 Daarop liet Pilatus Barabbas vrij, maar Jezus leverde hij uit om gekruisigd te worden, nadat hij hem eerst nog had laten geselen.

Daar staat Jezus, gevangen genomen. Zijn sterven is een kwestie van tijd. Priesters en Schriftgeleerden hebben Hem aangeklaagd wegens godslastering. Pilatus, als de vertegenwoordiger van de Romeinse staatsmacht, veroordeelt Hem vanwege het opruien van het volk en de opstand tegen de keizer van Rome. Hier is hij, de mens (Joh. 19,5). Het doodvonnis is over Hem uitgesproken.

We luisteren naar en zingen Psalm 57: 3 en 5

3. Te midden van de leeuwen lig ik neer.
Geweldenaars gaan tegen mij tekeer,
vuurspuwend en met tongen scherp als zwaarden.
Verhef U boven alle heem'len, Heer,
uw heerlijkheid zij over heel de aarde.

4. Zij hebben mij een valstrik uitgezet,
maar God bevrijdt mijn voeten uit het net.
Zij hebben mij arglistig met hun allen
een kuil gegraven, maar ik ben gered
en zij zijn reddeloos erin gevallen.

Afbeelding 2 Jezus neemt het kruis op zijn schouders

Johannes 19: 16-17

16 Toen droeg Pilatus hem aan hen over om hem te laten kruisigen. Zij voerden Jezus weg; 17 hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota.

Het kruis, zwaar drukkend op de schouders. Een nauwelijks te dragen last. Hij die deze zware last van het kruis draagt op zijn schouders, is sprakeloos stom geworden, Hij wordt niet gehoord. Maar Hij die het kruis draagt, is niet alleen. Een schare van naamlozen gaat in het spoor van Hem, die hun tot in de laatste consequenties de weg naar de vrijheid wijst.

We luisteren naar en zingen Lied 558: 1, 6 en 7

1 Jezus, om uw lijden groot,
om uw leven en uw dood
die volbrengen 't recht van God,
Kyrie eleison.

6 Om het zwijgen, het geduld,
waarmee Gij de wet vervult,
als men vrucht'loos zoekt naar schuld,
Kyrie eleison.

7 Om het woord van god'lijk recht
dat Gij tot uw rechters zegt,
zelf hebt Ge uw geding beslecht,
Kyrie eleison.

Afbeelding 3 Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis te dragen

Matteüs 27: 27-32

27 De soldaten van de prefect namen Jezus mee naar het pretorium en verzamelden de hele cohort om hem heen. 28 Ze kleedden hem uit en deden hem een scharlakenrode mantel om, 29 ze vlochten een kroon van doorntakken en zetten die op zijn hoofd. Ze gaven hem een rietstok in zijn rechterhand en vielen voor hem op de knieën. Spottend zeiden ze: 'Gegroet, koning van de Joden,' 30 en ze spuwden op hem, pakte hem de rietstok weer af en sloegen hem tegen het hoofd. 31 Nadat ze hem zo hadden bespot, trokken ze hem de mantel uit, deden hem zijn kleren weer aan en leidden hem weg om hem te kruisigen. 32 Bij het verlaten van het pretorium troffen ze een man uit Cyrene die Simon heette, en hem dwongen ze het kruis te dragen.

Zwaar is het kruis, te zwaar. Eeuwen van onrecht maken het hout zwaar. Jezus bezwijkt onder het gewicht van het kruis. Simon van Cyrene, een toevallige voorbijganger, moet te hulp schieten. Jezus draagt het kruis, om zo de ondoorgroondelijke wil van God te vervullen. Simon moet zijn dagelijkse werk in de steek laten en wordt gedwongen mee te dragen. De last blijft zwaar, maar als twee, als meer mensen, samen de last van het kruis op hun schouders nemen, bezwijken ze niet. Samen de pijn en het verdriet delen, samen het onrecht en de schulden dragen. De pijn en het onrecht van heel de wereld, niet te begrijpen, niet te omvatten, de ogen op de verte gericht, op de berg Golgota, op de dood die leven zal brengen.

We luisteren naar en zingen Lied 547: 1

Met de boom des levens doodzwaar op zijn rug
droeg de Here Jezus Gode goede vrucht.
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan

Afbeelding 4 Jezus troost de wenende vrouwen

Lucas 23: 27-28

27 Een grote volksmenigte volgde Jezus, evenals enkele vrouwen die zich op de borst sloegen en over hem weeklaagden. 28 Jezus keerde zich echter naar hen om en zei: 'Dochters van Jeruzalem, huil niet om mij. Huil liever om jezelf en je kinderen.

De wenende vrouwen omringen en beklagen Hem die het kruis draagt. Terwijl Hij zelf slechts met moeite overeind blijft, strekt Jezus troostend zijn hand uit naar de vrouwen. Jezus gaat niemand uit de weg; voor iedereen, vrouw of man, heeft Hij aandacht en een troostend woord. Hij schenkt zijn nabijheid aan uitgestotenen die geen toekomst meer hebben, behalve dan de toekomst van armoede en dood.

Luisteren naar De Oden van Salomo – Ode 27 – Het teken van het Kruis via YouTube <https://www.youtube.com/watch?v=UXpvcr58tDI> tot 2:31

Ik sta met armen wijd en lege handen Heer.
Als ik mijn armen spreidt dan is dat tot Uw eer.
Uw teken zal ik zijn, het teken van het kruis.
Zo wil ik hier staan het teken van het kruis.

Ik strek mijn handen uit en roep om U mijn Heer.
U heeft mijn hart gehoord en antwoordt elke keer.
Uw Woord is het begin en geeft mijn arbeid zin.
Van U komt de genade waar ik mijn rust in vind.

Afbeelding 5 Jezus wordt gekruisigd

Marcus 15: 25-32

25 Het was in het derde uur na zonsopgang toen ze hem kruisigden. 26 Het opschrift met de aanklacht tegen hem luidde: 'De koning van de Joden'. 27 Samen met hem kruisigden ze twee misdadigers, de een rechts van hem, de ander links. 28 Zo ging in vervulling wat de Schrift zegt: "Hij werd gerekend tot de wettelozen." 29 De voorbijgangers keken hoofdschuddend toe en dreven de spot met hem: 'Ach, kijk nu toch eens! Jij die de tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt, 30 red jezelf toch door van het kruis af te komen.' 31 Ook de hogepriesters en de schriftgeleerden maakten onder elkaar zulke spottende opmerkingen: 'Anderen heeft hij gered, maar zichzelf redden kan hij niet; 32 laat die messias, die koning van Israël, nu van het kruis afkomen. Als we dat zien, zullen we geloven!'

Lucas 23: 33 en 34a

33 Aangekomen bij de plek die de Schedelplaats heet, werd hij gekruisigd, samen met de twee misdadigers, de een rechts van hem, de ander links. 34 Jezus zei: 'Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.'

We luisteren naar en zingen Psalm 22: 1

Mijn God, Mijn God, waarom verlaat Gij mij
en blijf zo ver, terwijl ik tot U schrei,
en redt mij niet, maar gaat aan mij voor bij?
Hoe blijft Gij zwijgen?
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen
bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten,
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten
in klacht op klacht.

Afbeelding 6 Jezus wordt van zijn kleren beroofd

Johannes 19: 23 en 24

23 Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk geweven, van boven tot beneden. 24 Ze zeiden tegen elkaar: 'Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.' Zo ging in vervulling wat de Schrift zegt: 'Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn gewaad.' Dat is wat de soldaten deden.

Jezus is naakt en ontdaan van alles wat Hem kan beschermen: prijs gegeven. Een ruwe soldatenhand houdt de doornenkroon vast, hamer en spijkers liggen klaar. De beulen verstaan hun vak, van weinig waarde is hun slachtoffer, de mens. Aan het houten kruis vervult Jezus het Schriftwoord: "De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon kan zijn hoofd nergens te ruste leggen." (Mt 8,20). Slechts de dwarsbalk blijft over als een hoofdsteen. De ene wordt aan het kruis genageld, de ander gaat achteloos voorbij. Het kwade zoekt tegelijkertijd slachtoffers en daders.

Luisteren naar Zie hoe Jezus lijdt voor mij – Sela (Opwekking 706)

(Tekst: Hans Maat, muziek: Elbert & Niek Smelt. © Stichting Sela Music)

1 Zie hoe Jezus lijdt voor mij,
aan het kruis de dood nabij.
Die voor mij het oordeel draagt;
Hij die tot zonde wordt gemaakt.
Wat een offer - Hij voor mij!
Wie wil worden zoals Hij?
Zoveel pijn, ongerechtigheid,
is op Hem die voor mij strijdt.

2 Zie hoe Jezus biddend strijdt
met de pijn, verlatenheid.
Zo alleen, verwond roept Hij:
Mijn God, waarom verlaat U mij?
Zie wat Jezus heeft gedaan;
in zijn lijden heeft doorstaan.
Zoveel liefde verwondert mij;
niemand heeft zo lief als Hij.

3 Als de Heer zijn leven geeft
vlucht de dag, de aarde beeft.
Zelfs de dood verliest haar macht
als Jezus roept: het is volbracht!
Waarlijk Hij is Zoon van God,
die voor ons gekruisigd wordt.
Door zijn wonden genezen wij;
in zijn dood maakt Hij ons vrij.

4 Heel de schepping slaakt een zucht;
zij ontwaakt, het duister vlucht.
Jezus leeft, is opgestaan;
Hij roept ons uit de dood vandaan.
Juich, want Hij, mijn Here leeft!
Hij die overwonnen heeft.
Nooit meer tranen en nooit meer pijn;
nooit van God verlaten zijn.

Juich want Hij, mijn Here leeft! Hij die ons de toekomst geeft.
Nooit meer tranen en nooit meer pijn; nooit van God verlaten zijn.

Afbeelding 7 Jezus sterft aan het kruis

Matteüs 27: 45-54

45 Rond het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. 46 Aan het einde daarvan, in het negende uur, gaf Jezus een schreeuw en riep luid: 'Eli, Eli, lema sabachtani?' Dat wil zeggen: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?' 47 Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: 'Hij roept om Elia!' 48 Meteen kwam er uit hun midden iemand toegesnelnd die een spons pakte en in zure wijn doopte. Hij stak de spons op een stok en probeerde hem te laten drinken. 49 De anderen zeiden: 'Niet doen, laten we eens kijken of Elia hem komt redden.' 50 Nog eens schreeuwde Jezus het uit, toen gaf hij de geest. 51 Op dat moment scheurde in de tempel het voorhangsel van boven tot onder in tweeën, en de aarde beefde en de rotsen spleten. 52 De graven werden geopend en de lichamen van veel gestorven heiligen werden tot leven gewekt; 53 na Jezus' opstanding kwamen ze uit de graven, gingen de heilige stad binnen en maakten zich bekend aan een groot aantal mensen. 54 Toen de centurio en degenen die met hem Jezus bewaakten de aardbeving voelden en merkten wat er gebeurde, werden ze door een hevige angst overvallen en zeiden: 'Hij was werkelijk Gods Zoon.'

Heeft deze zinloosheid van het sterven zin? Waar is God? Hult Hij zich in stilzwijgen? Jezus hangt aan het kruis en sterft tot verzoening van al het menselijke kwaad en alle menselijke schuld. Door zijn sterven toont Hij een liefde die onovertroffen is. Hij sterft voor alle mensen in alle tijden. Liefde, sterker dan de dood!

Stilte (gemeente gaat staan) en de Paaskaars wordt gedoofd

Afbeelding 8 Het lichaam van Jezus wordt van het Kruis afgenomen

Marcus 15: 42-46a

42 Toen de avond al gevallen was (het was de 'voorbereidingsdag', dat wil zeggen de dag voor de sabbat), 43 kwam Josef van Arimatea, een vooraanstaand raadsheer, die zelf ook de komst van het koninkrijk van God verwachtte. Hij raapte al zijn moed bijeen en ging naar Pilatus, die hij om het lichaam van Jezus vroeg. 44 Het bevreedde Pilatus dat hij al dood zou zijn en hij riep de centurio bij zich, aan wie hij vroeg of Jezus al gestorven was, 45 en toen de centurio dat bevestigd had, gaf hij het lijk aan Josef. 46 Josef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis en wikkelde hem in het linnen.

Zoals ooit Maria moeten ontelbare moeders nog steeds hun kinderen, onder pijn geboren, met hart en smart opgevoed, in liefde en droefenis weer toevertrouwen aan Moeder Aarde. Moeders moeten hun toekomst en hoop begraven. Nooit meer kunnen ze hun kind in hun handen houden, nooit meer liefhebben, nooit meer een vermanend of een liefkozend woord spreken. Nooit meer! Alleen de herinnering blijft. Sterven is ook: terugkeren naar Moeder Aarde. Geborgenheid, acceptatie, aanvaard zijn. Thuiskomen.

Afbeelding 9 Jezus wordt in het graf gelegd

Marcus 15: 46b-47

46b Daarna legde hij hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen en rolde een steen voor de ingang. 47 Maria uit Magdala en Maria de moeder van Joses keken toe in welk graf hij werd gelegd.

De wachters vóór het graf zijn veroordeeld tot nietsdoen. Dood is de dood. Maar Gods Geest geeft opnieuw leven aan de verloren geraakte hoop. Dit zegt God, de HEER: "Ikzelf zal uit de top van de

hoge ceder, tussen de bovenste takken, een teer twijgje wegplukken, en dat zal ik planten op een hoge en verheven berg. Op de hoogste berg van Israël zal ik het planten, het zal takken dragen en vruchten voortbrengen, en een prachtige ceder worden.” (Ez. 17, 22-23a). Een boom van leven, ontsproten uit de dood. De droefheid, de aanklacht, de pijn, zij blijven. Maar ook blijft de hoop dat het zwakke verheven zal worden, dat de armen op kunnen staan: Hij verheft uit het stof wie berooid is, uit het vuil tilt hij op wie alles ontbeert. (Ps. 113,7).

We luisteren naar en zingen Lied 25a: 1 en 2 (wijs van Lied 130)

1. Mijn ogen zijn gevestigd op God, of Hij mij redt.
Mijn hart, hoezeer onrustig, heb ik op Hem gezet.
Kan ik de nacht verduren, waarin Gij verre zijt?
Gij zult mijn voeten sturen in 't duister van de tijd.

2. Maar wees mij dan genadig en richt mijn leven op,
dat ik opnieuw gestadig kan gaan in 's levens loop.
Mijn hart, hoezeer onrustig, heb ik op U gezet,
mijn ogen zijn gevestigd op U, tot Gij mij redt.

(gemeente gaat zitten)

**Luisteren naar 'Nooit ver bij jou vandaan' (© Tekst en muziek: Matthijn Buwalda, maart 2019)
via YouTube <https://www.youtube.com/watch?v=-Pr13Tq95AU>**

Nu weet je hoe het voelt
Als alle touwtjes plotseling uit je handen zijn
De klap die jij nooit aan zag komen
En nu staat er niets meer overeind

Je weet altijd te laat wanneer het lijden komt
't Is lastig vechten want je ligt als eerste op de grond

Maar midden in de storm roep ik je naam
Ik laat je niet verloren gaan
Ik weet het donker is soms zo dichtbij
Dat je twijfelt of je ogen wel open zijn
Maar 'k ben nooit ver bij jou vandaan

Nu weet je wat het met je doet
Als waar je bang voor was opeens gebeurt
Het leven dat vanuit het niets je vastgrijpt
En je naar de diepte sleurt

Je weet altijd te laat wanneer het lijden komt
't Is lastig vechten want je ligt als eerste op de grond

Maar midden in de storm roep ik je naam
Ik laat je niet verloren gaan
Ik weet het donker is soms zo dichtbij
Dat je twijfelt of je ogen wel open zijn
Maar 'k ben nooit ver bij jou vandaan

Hoe de weg ook loopt
Ik hoor sowieso
Ik hoor sowieso bij jou

Midden in de storm roep ik je naam
Ik laat je niet verloren gaan
Ik weet het donker is soms zo dichtbij
Dat je twijfelt of je ogen wel open zijn
Maar 'k ben nooit ver bij jou vandaan

Ik ben nooit ver bij jou vandaan
En ik roep je naam

Gebeden

beantwoordmet na de woorden 'Zo bidden wij U' met
Allen: NIET MIJN WIL, MAAR UW WIL GESCHIEDE

Vg: Hier staan wij dan, de nacht valt
en het slagveld van ons leven is vervat
in deze mens aan het kruis.
Niet tevergeefs heeft Hij op Uw erbarmen vertrouwd.
Laat alles wat wij hier bidden aan de voet van het kruis,
ook bewaarheid worden in wat wij doen.
Opdat wij Uw Naam niet verijdelen
maar zegenen, al onze dagen, als Hij, Jezus onze Heer.
Dat Hij ook onze gebeden door de voorhang heen
mag dragen tot bij U.
Amen

(gemeente gaat staan)

Wij bidden samen het "Onze Vader"

Slotwoorden

Vg: In uw handen, Heer mijn God, beveel ik mijn geest.
Allen: U, O HEER, DIE ONS VERLOST HEBT,
Vg: God in waarheid, beveel ik mijn geest.
Allen: BEWAAR ONS ALS UW OOGAPPEL, HEER.
Vg: In de schaduw van uw vleugels, verberg ons!
De Heer...beware uw harten.....en gedachten,
Allen: AMEN.

De Paaskaars wordt de kerk uitgedragen, waarna ouderling en voorganger volgen.

(gemeente verlaat in stilte de kerk)

Orde van dienst voor Stille Zaterdag 3 april 2021 – 22:00 uur

Voorganger: Ds. Rob Maas

Organist: Mariet Verkuil

Cantor: Mariët Kroondijk

Lector: Harmen Lebbink

Stille Zaterdag staat in het teken van verandering. Van donker naar licht, van oud naar nieuw leven. We gedenken onze doop als het sterven en opstaan met Christus. Deze drie dagen eindigen in het grote feest van Pasen. Feest van de opstanding en de overwinning op de dood. Feest van geloof, hoop en liefde voor een nieuwe toekomst met Christus, met elkaar en met onze wereld.

Evangelielezing Lucas 24: 1-12

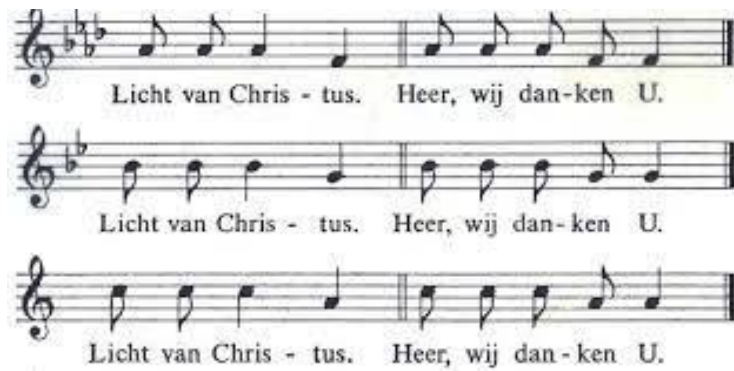
1 Maar op de eerste dag van de week gingen ze bij het ochtendgloren naar het graf met de geurige olie die ze bereid hadden. 2 Bij het graf aangekomen, zagen ze echter dat de steen voor het graf was weggerold, 3 en toen ze naar binnen gingen, vonden ze het lichaam van de Heer Jezus niet. 4 Hierdoor raakten ze helemaal van streek. Plotseling stonden er twee mannen in stralende gewaden bij hen. 5 Ze werden door schrik bevangen en sloegen de handen voor hun ogen. De mannen zeiden tegen hen: 'Waarom zoekt u de levende onder de doden? 6 Hij is niet hier, hij is uit de dood opgewekt. Herinner u wat hij u gezegd heeft toen hij nog in Galilea was: 7 de Mensenzoon moest worden uitgeleverd aan zondaars en moest gekruisigd worden en op de derde dag opstaan.' 8 Toen herinnerden ze zich zijn woorden. 9 Ze keerden terug van het graf en gingen aan de elf en aan alle anderen vertellen wat er was gebeurd. 10 De vrouwen die het graf bezochten, waren Maria uit Magdala, Johanna, Maria de moeder van Jakobus, en nog enkele andere vrouwen die hen vergezelden. Ze vertelden de apostelen wat er was gebeurd, 11 maar die vonden het maar kletspraat en geloofden hen niet. 12 Petrus echter stond op en rende naar het graf. Hij bukte zich om te kijken, maar zag alleen de linnen doeken liggen. Daarop ging hij terug, vol verwondering over wat er gebeurd was.

De voorganger houdt de paaskaars vast en zegt

Christus, gisteren en heden,
Begin en Einde – Alfa en Omega,
Hem behoren tijd en eeuwigheid,
heerlijkheid en heerschappij,
in de eeuwen der eeuwen.
Amen.

DE INTOCHT VAN HET LICHT

De paaskaars wordt op de kandelaar geplaatst en aangestoken. Nadat de paaskaars is aangestoken, zingt de voorganger en antwoord zingend:

Vg.: Het licht van Christus die in heerlijkheid verrezen is,
moge de duisternis uit ons leven verdrijven.
De nacht is voorbijgegaan, de dag is aangebroken:
de zon der gerechtigheid ging over ons op. Amen.

We luisteren naar en zingen 'Wees wellekom' mel. Lied 518 (Hoe helder staat de morgenster)

Wees wellekom, o heerlijk licht,
wees gids ten leven, Gods bericht
van Christus Overwinnaar
Wees wellekom in deze nacht,
die zuchtend op herschepping wacht,
op Christus onbedwingbaar.

Gedicht – Stille Zaterdag (Cobie Verheij-de Peuter)

de nacht is donker - hoor 't gehuil
geen stem - kan nu nog klinken
verbroken droom - verbroken dag
hoe bitter - is dít drinken

een twijg gebroken - van de stam
verslagen - afgelegd
mijn Redder - Heiland - Zoon van God
als mens - in 't graf gelegd.

de steen - van 't graf - drukt op mijn hart
litteken - op mijn ziel
De dood - snijdt ál het leven af
dit is de nacht - die viel

Hoe troosteloos - lijkt nu ons lot
hoe vormeloos - en leeg
Dit is de nacht - van het verdriet
die al het wit - verzwieeg

Het rode antependium wordt vervangen door het witte antependium

Of... gloort er nog - een sprankje hoop
van Hem die schiep - het Licht
Belofte - door Zijn Woord - Zijn Zoon

waarvoor de dood - straks zwicht?

In 't donker - van immens verdriet
Schijnt zwak - het ochtendlicht
De stilte zwijgt - ontsteek de kaars
en geef elkander - zicht

De lange nacht - zál overgaan
Dé nieuwe dag - geboren
Het Licht der Wereld - opgestaan
Het donker - heeft verloren!

Welkom

welkom
voor uw luister
breekt het duister,
kom maar binnen,
stralend zal uw licht het winnen.

Vg.: De Heer is waarlijk opgestaan!
Het licht van Christus
dat door geen duisternis kan worden gedooft,
verlichte ons allen, nu en altijd!

We luisteren naar en zingen Lied 600: 1 en 2

1 Licht, ontloken aan het donker,
Licht, gebroken uit de steen,
Licht, waarachtig levensteken,
werp uw waarheid om ons heen!

2 Licht, geschapen, uitgesproken,
Licht, dat straalt van Gods gelaat,
Licht uit Licht, uit God geboren,
groet ons als de dageraad!

Gebed van de Paasnacht

VERHALEN VAN OPSTANDING, GELEZEN EN GEZONGEN

Lector: Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Vg: Dit is de nacht van het gedenken dat hemel en aarde gemaakt zijn en de mens geroepen is uit het duister tot het licht. En daarom lezen we:

Genesis 1: 1-5

1 In het begin schiep God de hemel en de aarde. 2 De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water. 3 God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. 4 God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; 5 het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

We luisteren naar en zingen Lied 600

3 Licht, aan liefde aangestoken,
Licht, dat door het donker brandt
Licht, jij lieve lentebode,
zet de nacht in vuur en vlam!

4 Licht, verschenen uit den hoge,
Licht, gedompeld in de dood,
Licht, onstuitbaar, niet te doven,
zegen ons met morgenrood!

5 Licht, straal hier in onze ogen,
Licht, breek uit in duizendvoud,
Licht, kom ons met stralen tooien,
ga ons voor van hand tot hand!

Lector: Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Voorganger: Dit is de nacht van het gedenken, dat het volk Israël uit Egypte werd weggeroepen en opstond om op weg te gaan door de wateren van de dood heen en daarom lezen we:

Exodus 14: 21-22, 26-30

21 Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, 22 en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur.

26 De HEER zei tegen Mozes: 'Strek je arm uit boven de zee; dan stroomt het water terug, over de Egyptenaren en over al hun wagens en ruiters.' 27 Mozes gehoorzaamde, en toen de dageraad aanbrak, stroomde de zee terug naar haar gewone plaats. De Egyptenaren vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de golven in. 28 Het terugstromende water overspoelde het hele leger van de farao, al zijn wagens en ruiters, die achter de Israëlieten aan de zee in gereden waren; niet een van hen bleef in leven. 29 Maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land, terwijl rechts en links van hen het water als een muur omhoogrees. 30 Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren.

Lector: Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Voorganger: Dit is de nacht van het gedenken van het profetenwoord dat de HEER zijn verbond trouw blijft, dwars door de dood heen en daarom lezen we:

Ezechiël 36: 24-28

24 ik leid jullie weg bij die volken, ik breng jullie bijeen uit die landen en laat je naar je eigen land terugkeren. 25 Ik zal zuiver water over jullie uitgieten om jullie te reinigen van alles wat onrein is, van al jullie afgoden. 26 Ik zal jullie een nieuw hart en een nieuwe geest geven, ik zal je versteende hart uit je lichaam halen en je er een levend hart voor in de plaats geven. 27 Ik zal jullie mijn geest geven en zorgen dat jullie volgens mijn wetten leven en mijn regels in acht nemen. 28 Jullie zullen in het land wonen dat ik aan je voorouders gegeven heb, jullie zullen mijn volk zijn en ik zal jullie God zijn.

We luisteren naar en zingen Lied 686: 1

1 De Geest des Heren heeft een nieuw begin gemaakt,
in al wat groeit en leeft zijn adem uitgezaaid.
De Geest van God bezielt wie koud zijn en versteend
herbouwt wat is vernield maakt een wat is verdeeld.

Lector: Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Voorganger: Dit is de nacht van het gedenken dat God vóór ons is, de banden van de dood verbrak en uit de dood is opgestaan en daarom lezen we:

Kolossenzen 3: 1-4

1 Als u nu met Christus uit de dood bent opgewekt, streef dan naar wat boven is, waar Christus zit aan

de rechterhand van God. 2 Richt u op wat boven is, niet op wat op aarde is. 3 U bent immers gestorven, en uw leven ligt met Christus verborgen in God. 4 En wanneer Christus, uw leven, verschijnt, zult ook u, samen met hem, in luister verschijnen.

Zingen Lied 221: 1 en 3

1 Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heengeslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.
Vg.: De Heer is waarlijk opgestaan!

Allen: De Heer is waarlijk opgestaan!

3 Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft-
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Groet elkaar met deze woorden en wanneer u alleen bent, weet dan dat wij in gedachten bij u als luisteraar zijn en wij u vanuit de Grote- of Johanneskerk groeten.

DOOPGEDACHTENIS EN GELOOFSBELIJDENIS

Vg.: Dit is ook de nacht waarin in gedachten terug gaan naar de bronnen van ons geloof. Zoals de Israëlieten het angstland Egypte ooit verlieten, verlaten wij ons eigen angstland met het water van de doop. Wij zijn opgestaan uit de nacht, kinderen van Abraham geworden en de Zoon van Israël, Jezus, neemt ons mee door water en door duisternis, als reisgenoten naar ongeziene verten. Beleef het als een nieuwe geboorte, met een nieuwe naam genoemd, de naam bij de doop gegeven. De apostel Paulus schreef het zo aan de gemeente in Rome (Rom 6 : 3-5; BGT):

Jullie weten wat de doop betekent. De doop laat zien dat we bij Jezus Christus horen. Door onze doop zijn we eigenlijk samen met hem gestorven en begraven. En door onze doop leven wij nu als nieuwe mensen. Want Christus leeft! Onze machtige Vader heeft hem laten opstaan uit de dood. Dus eigenlijk zijn we gestorven, net als Christus. Maar dan zullen we ook opstaan en eeuwig leven, net als Christus.

We luisteren naar en zingen Lied 686: 2

2 Wij zijn in Hem gedoopt
Hij zalft ons met zijn vuur.
Hij is een bron van hoop
in alle dorst en duur.
Wie weet vanwaar Hij komt
wie wordt zijn licht gewaar?
Hij opent ons de mond
en schenkt ons aan elkaar.

Doopwater wordt uitgegoten. We noemen de namen van de dopelingen die vorig jaar gedoopt zijn

Gedoopt op 16 februari 2020 is: Ilse Lauren Twickler, dochter van Vincent en Jeanine Twickler

Gedoopt op 30 augustus 2020 zijn:

Lisa Christina van Erk, dochter van John en Christa van Erk

Levi Ruben Heemskerk, zoon van Dirk en Linda Heemskerk

Joshua Anthonie Ottingh de Jong, zoon van Jessika Ottingh de Jong

Geloofsbelijdenis

Vg.: Ik geloof in God die uit het water het droge te voorschijn riep, die de hemel als een dak boven ons

hoofd zette en de aarde als grond onder onze voeten gaf.

Allen: Die ons een plek geeft om te wonen en ruimte om te spelen. Die is als de zon, die licht geeft en die ons verwarmt. Die als een Vader, als een Moeder, er wil zijn voor ons.

Vg.: Ik geloof in Jezus, die door het water van doop en dood op weg ging naar het veelbelovende land, waar liefde woont. Die vertrouwde op God, zijn Vader, ook toen Hij door de mensen in de steek gelaten werd. Die liet zien dat het leven het altijd wint van de dood. Die voor ons uit gaat als een licht in de nacht.

Allen: Die verdrietige mensen weer blij maakt. Die mensen die het niet meer zien zitten, weer laat zien en nieuwe moed geeft. Die mensen die niet meer verder kunnen, weer op de been helpt. Die als een Vader, als een Moeder, er wil zijn voor ons.

Vg.: Ik geloof in de kracht van de Geest, de kracht van God die nieuw leven in ons blaast.

Allen: Ik geloof dat de Geest van Jezus doorwerkt in een ieder van ons en dat de Geest net zo lang met ons bezig blijft, totdat de aarde hemels zal zijn en God als een Vader, als een Moeder, bij ons woont
Amen.

We luisteren naar en zingen melodie Lied 91a (Wie in de schaduw Gods mag wonen)

I. Wie uit het water van dit leven,
geroepen wordt, om mens te zijn,
en, op vertrouwen zich te geven
tussen oases, en woestijn,
die heeft een vergezicht van node
een droom, een visioen dat daagt,
een woord, dat als een lentebode,
het licht van liefde in zich draagt.

II. Wie door het water is getekend,
benoemd met heel zijn eigen naam,
is als een lichtmens aangerekend,
geroepen kind, mens die mag gaan
op wegen van het breekbaar leven,
langs stranden van de duur en tijd,
gedragen door een hoge zegen
en dromen van Gods tederheid.

Doopgedachtenis

Bent u gedoopt, dan kunt u de doop te beamen door terug te denken aan een doop die u zelf heeft meegemaakt. En gedenken dat u gedoopt bent in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Bent u niet gedoopt en luistert u vanavond naar deze dienst weet dat de Heer onze God u wil zegenen als Vader, Zoon en heilige Geest. En terwijl we onze doop gedenken en God bidden om Zijn tegenwoordigheid en zegen in ons leven, zingen we **Lied 833**

NLB 833nl Neem mij aan zoals ik ben

The image shows three staves of musical notation in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and hymn-like. Below each staff is the corresponding Dutch lyrics.

Neem mij aan zo- als ik ben,
wek in mij wie ik zal zijn,
druk uw ze- gel op mijn hart en leef in mij.

Spreek door ons heen tot de verdrukten,
zo wordt uw stem gehoord.

refrein:

3 Zoekend naar brood lijden zij honger,

4 Zoekend naar troost zijn velen dakloos,
zoekend naar warmte zijn velen koud.

Maak ons een huis van levende stenen,
schuilplaats door U gebouwd.

refrein:

zoekend naar water lijden zij dorst.

Maak ons uw brood, breek ons voor allen,

U bent de vredevorst.

refrein:

5 Met zoveel gaven aan ons gegeven,

voor zoveel leed, zoveel gemis.

Maak ons uw dienaars, leer ons te delen,
totdat uw rijk hier is.

refrein: